

Hos Kildeklumperne

I Kildemosens store hus
Er der masser af plads til leg og knus.
Her er fyldt med store og små,
Som griner og leger når dagen står på.
Men når dagen er omme og går på hæld,
Og alle børnene siger farvel,
Dukker de skøre Kildeklumper op,
De danser og griner til solen står op.

Kærkilla er den første klump,
Hun trives bedst i krat og sump.
Hun er både fræk og lille,
Og kan til tider være stille.
Men når musikken endelig lyder,
Op til dans hun alle byder.

Ved siden af, på Hedens sand
Hvor alt er tørt og uden vand
Suser den stærkeste klump omkring,
Og hopper så let som ingenting.
Han kan være lidt af en hidsigprop,
Men Hekild er også fuld af spillop.

På Kildemosens tredje sted,
Hvor solen oftest skinner ned.
Blandt blomster og græs på den grønne eng,
Finder du Engkild, den søde dreng
Han elsker at dase i solens varme
Og giver store kram med de lange arme

I mosens allersidste hule,
Fryser Lukilla måske en smule.
For Lundens buske gi'r ingen varme,
Og derfor kan det hurtigt larme,
Når hun må hoppe og danse omkring,
For at holde sin krop i gang.

Når du dem alle fire har fundet,
Og Klumpernes sjove steder har rundet.
Ved du hvordan det store hus,
Der fyldes med latter og leg og knus,
Rummer en gruppe af store og små
Hvis fantasi er højere end himmelens blå
Vi fylder en masse i fællesskabs-poseden,
Og skaber til sammen KILDEMOSEN.

